

streret i et andet land, og at der ikke ses at være nogen begrundelse for en skattemæssig forskelsbehandling.

Forslag 4

Stk. 3. Ministerens forslag til nyt stk. 3 foreslås slettet.

Det af ministeren foreslåede stk. 3 går ud på en genindførelse af den oprindelige bestemmelse, hvorefter fritagelse efter § 33 A ikke skal gælde i det omfang, en dobbeltbe-

skatningsaftale har tillagt Danmark beskatningsretten til den pågældende lønindkomst.

Motiveringen for denne bestemmelse er – foruden hensynet til det pågældende aftaleland – at en fritagelse for dansk beskatning efter et halvt år i udlandet vil give for rige muligheder for total skattefrihed som følge af dobbeltbeskatningsoverenskomsternes 183 dages-regel, jfr. også bemærkningerne til det af ministeren stillede ændringsforslag, der i betænkningen til L 154, blad nr. 694, til § 1 er opført som nr. 7.

Mogens Lykketoft

/ J. Sneum

Ved skrivelsen af 24. maj 1982 (L 154 – bilag 36), har Danmarks Rederiforening rettet henvendelse til udvalget om de foreslåede ændringer af ligningslovens § 33 A.

I skrivelsen henvises til Rederiforeningens tidligere skrivelse af 31. marts d.å. til skatte- og afgiftsministerens bemærkninger hertil af 17. maj 1982 (L 154 – bilag 27). Disse bemærkninger giver Rederiforeningen anledning til en række kommentarer.

Rederiforeningen anfører først, at der ikke bør være forskel på den skattemæssige behandling af danske, der arbejder på boreplatforme i udlandet, og danske, der arbejder i land i udlandet.

Det nævnes, at den eneste forskel, der er i ferieforholdene for de to grupper, er, at borepersonellets arbejdstid tilrettelægges anderledes end arbejdstiden på land.

Hertil bemærkes, at arbejdets tilrettelæggelse og moderne samfærdselsmidler medfører, at ansatte på boreplatforme kan tilbringe 6 måneder om året i Danmark. En personkreds med sådanne arbejdsforhold blev ikke oprindeligt ved indførelsen af ligningslovens § 33 A anset for omfattet af skattelempelsen.

Dette hænger sammen med, at det ved indførelsen af bestemmelsen forudsattes, at denne skulle administreres i overensstemmelse med den praksis, der var gældende for

skattefritagelse i forbindelse med arbejde i Grønland. Her tillod man op til 89 dages ferie om året, uden at opholdet af denne grund ansås for afbrudt. Retspraksis har imidlertid antaget, at man måtte anerkende de ferielængder, der var sædvanlige for den enkelte branche. Dermed fik ansatte ombord på boreplatforme og installationer i fremmed farvand mulighed for at anvende bestemmelsen i den gældende udformning, uanset at denne persongruppe har ca. 6 måneders ferie o.l. om året.

Lovforslaget, med de af ministeren stillede ændringsforslag, bringer således retstilstanden tilbage til det, der var intentionen ved indførelsen af den nugældende § 33 A.

Rederiforeningen anfører dernæst, at danske ansatte på udenlandske skibe bliver hårdere beskattet end ansatte på danske skibe, idet den sidstnævnte gruppe er under sømandsskat.

Man henstiller påny, at det som et minimum sikres, at søfolk på udenlandske skibe ikke beskattes hårdere end søfolk på danske skibe. Med hensyn til disse punkter skal man tillade sig at henvise til ministerens bemærkninger af 17. maj 1982 (L 154 – bilag 27) til første henvendelse fra Rederiforeningen.

Endelig bemærker Rederiforeningen, at det særlige fradrag, der i dag ydes ved arbej-